

de Gabriela Baciu), dar aceasta nu este, din păcate, suficientă pentru a-l feri pe spectator de senzația de indiferență rece pe care i-o dă mizanscena. Și pe care nu izbutesc să o risipească nici actorii, parcă prea puțin convingși de misiunea lor în spectacol. Excepționalul Ilie Gheorghe, interpret capabil să "miște", după cum a

dovedit-o adesea, și pietrele, este, firește, corect; ceea ce, în cazul lui, nu înseamnă – tot firește – nimic. Dintre numeroșii săi colegi de distribuție se "zăresc" când și când Valer Dellakeza și Vasile Cosma – ceea ce, iarăși firește, nu înseamnă mai nimic pentru niște actori de calitatea lor. Mihai Măniuțiu a realizat în 1998, înainte

de Timon, încă trei spectacole; nu e de mirare că a ajuns la Craiova foarte obosit. În economia de piață, relația dintre "mărimi" – timp, bani etc. – este, cum se știe, direct proporțională. Numai că în această ecuație nu intră întotdeauna și arta.

Alice Georgescu

Spectacolul, văzut din interior

Emil Boroghină – directorul Teatrului Național din Craiova

Colaborarea cu mari personalități artistice reprezintă pentru noi o nevoie organică, deoarece numai ca urmare a acestor întâlniri putem avea șansa de a transforma fiecare spectacol într-un moment inedit. Plecând la drum cu Mihai Măniuțiu, cu Tompa Gábor, ca să nu mai vorbesc de Silviu Purcărete, avem garanția că spectacolele vor deveni evenimente.

Următorul proiect al Naționalului craiovean va purta tot semnătura lui Mihai Măniuțiu, care va face atât regia cât și scenariul spectacolului *Frankenstein în Est*. Este vorba de o coproducție între Craiova și Weimar, capitala culturală a Europei în 1999, locul și perioada celor zece reprezentații ale acesteia fiind deja stabilite.

Ilie Gheorghe - Timon

Timon este cel de-al șaptelea personaj din dramaturgia lui Shakespeare pe care îl interpretez de când am

devenit actor al Naționalului craiovean; e cel mai copleșitor și mai ireal pentru mine și cel de care m-am apropiat cu o incredibilă bucurie.

Raportarea lui Timon la lumea înconjurătoare se face prin absolut: absolută este generozitatea sa fără limite prin care își dăruiește nu doar averea, ci și inima și sufletul, absolute sunt și violența, ura și încrâncenarea sa.

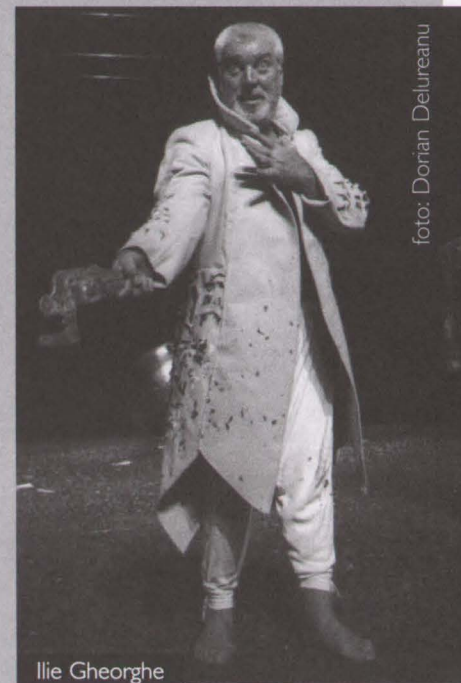
De aceea m-am întrebat: cine este cu adevărat Timon? Omul luminos sau mizantropul, omul bun sau cel violent până la crimă, omul abstract, ireal sau cel teluric? Cred că răspunsul potrivit a fost găsit de domnul Măniuțiu, care l-a plasat pe Timon într-un spațiu cosmic. Toate relațiile sale cu "prieteni" sunt permanent mediate deoarece generozitatea lui se raportează la conceptul abstract și ideal al ideii de prietenie. Prăbușirea lui Timon dintr-o lume perfectă – a iubirii și a generozității – se face tot într-o lume perfectă – a urii și a crimei. Singura relație directă, acceptată este aceea cu spectrul său, cu propriul său destin de care se eliberează printr-o crimă echivalentă cu o sinucidere.

Gabriela Baciu - Spectrul

Acest personaj fără cuvinte a reprezentat pentru mine o dublă provocare. Spectrul există pentru a prelungi, dincolo de căderea cortinei, cuvântul generos și cuvântul blestem, cuvântul lingușitor și cuvântul mustător sau, altfel spus, pentru a ne face mai conștienți de forța cuvintelor.

Valer Dellakeza - Apemantus

Apropierea de acest rol a fost inițial extrem de dificilă pentru mine, deoarece Apemantus este atât de diferit de toate celelalte personaje.

Ilie Gheorghe

foto: Dorian Delureanu

Singurul consecvent cu sine însuși, el este asemeni unei oglinzi care nu se sfiește să demaște, sub masca ipocriziei, micimea sufletească și impostura. El este cel care nu face compromisuri, cel care nu ezită să îl înfrunte permanent pe Timon, cel care îl prețuiește cu adevărat și care luptă să îl trezească la realitate.

Adrian Andone - Alcibiade

Într-un context al minciunii și fățămicii, Alcibiade este singurul (cu excepția lui Apemantus) care încearcă să răsplătească dragostea ce i-a fost oferită cu o dragoste pe măsură. Dificultățile pe care interpretarea acestui rol le ridică sunt legate de demnitatea și de sobrietatea scenică a personajului care mi-au impus o paletă restrânsă (dar convingătoare, nădăjduiesc) a mijloacelor de expresie.

Florina Bucur

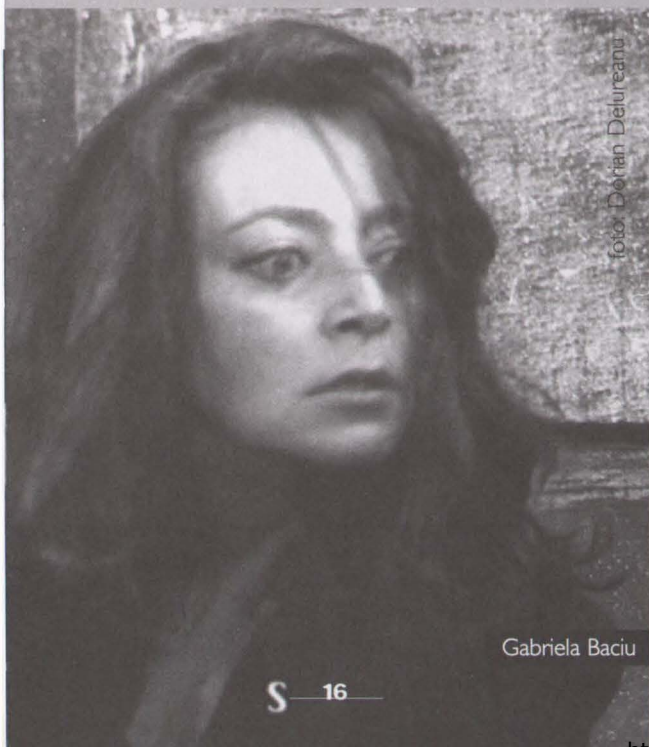

foto: Dorian Delureanu

Gabriela Baciu